Zindagī kā Pānī

zindagī kā pānī

Living Water

by Bakhtullah

[Ao, Khud Dekh Lo 8]

(Urdu—Roman script)

© 2023 www.chashmamedia.org
published and printed by
Good Word, New Delhi

The title cover is a collage of I. & Sue Coate https://freebibleimages.org/illustrations/isc-buildings/; R. Gunter https://www.lambsongs.co.nz/BibleStoryBooks/DeborahAndBarrackb+w.pdf; OpenClipart-Vectors https://pixabay.com/images/id-1294868/; Kievninay https://pixabay.com/images/id-3778767/; Clker-Free-Vector-Images https://pixabay.com/images/id-30597/; GDJ https://pixabay.com/images/id-5354275/.

Bible quotations are from UGV.

for enquiries or to request more copies:
askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Bhūle-Bhaṭke kā Pyāsā 2

Zindagī kā Pānī 4

Zaḳhm kā Ilāj 7

Yarūshalam Yā Garizīm? 9

Rūh aur Sachchāī se Parastish 10

Maiṅ hī Masīh Hūṅ 11

Najātdahindā Yahī Hai 11

Injīl, Yūhannā 4:3-30,39-42 12

Ek din Īsā Masīh apne shāgirdoṅ ke sāth Sāmarī ilāqe meṅ se guzar rihā thā. Sāmarī Yahūdiyoṅ ke dushman the. Wuh ek ābādī banām Sūḳhār ke bāhar ruke. Īsā Masīh laṅbe safr se chaknāchūr ho gayā thā. Wuh wahāṅ paṛe ek kueṅ par baiṭh gayā. Us ke shāgird shahr meṅ gae tāki kuchh khānā ḳharīd lāeṅ.

Dopahar ke bārah baj gae the.

Tab ek Sāmarī aurat pānī bharne āī.

► *Sāmarī kaun the?*

Sāmarī Yahūdiyoṅ se milte-julte the. Wuh bhī Ḳhudā kī parastish karte the, lekin Yahūdiyoṅ se alag. Donoṅ qaumoṅ ke darmiyān saḳht nafrat thī.

Bhūle-Bhaṭke kā Pyāsā

Ām taur par log subh-sawere aur shām ko pānī bharne āte the. Lekin yih aurat bārah baje kueṅ par āī.

► *Kyoṅ?*

Yih aurat badnām thī. Yih gunāh meṅ uljhī huī aurat thī.

To bhī Īsā Masīh ne us se bāt kī.

► *Kyā use patā nahīṅ thā ki yih gunāhgār aurat hai?*

Zarūr. Use ḳhūb mālūm thā.

► *To us ne aurat se bāt kyoṅ kī?*

Wuh har insān se muhabbat kartā hai chāhe wuh kitnā hī gunāhgār kyoṅ na ho. Wuh to har insān kī talāsh meṅ rahtā hai. Wuh chāhtā hai ki har ek paṭarī par wāpas āe. Ki har ek Ḳhudā kā farzand bane. Ki har ek jannat meṅ dāḳhil ho jāe.

► *Us ne kyā farmāyā? Kyā us ne use jhiṛkī dī?*

Nahīṅ. Us ne kahā, “Mujhe zarā pānī pilā.”

Kaisī bāt! Dushman kī gunāhgār aurat se aisī bāt!

Aurat chaunk paṛī. Kahne lagī, “Āp to Yahūdī haiṅ, aur maiṅ Sāmarī aurat hūṅ. Āp kis tarah mujh se pānī pilāne kī darḳhāst kar sakte haiṅ?”

Ham bhī yih sawāl pūchhte haiṅ. Magar Īsā Masīh ham jaisā nahīṅ sochtā. Wuh aurat ke dil tak pahuṅchnā chāhtā thā, aur wuh jāntā thā ki is sawāl se wuh use apnī taraf khīṅchegā.

► *Pānī māṅgne kā kyā maqsad thā?*

Agar wuh ḳhāmosh rahtā to aurat se bāt na chhiṛtī. Agar wuh jhiṛkī detā to aurat kī nafrat baṛh jātī. Pānī māṅgne se us ne apne āp ko aurat ke barābar kar diyā. Kitnī halīmī!

► *Itnī halīmī kyoṅ?*

Islie ki wuh bhūle-bhaṭke kā pyāsā hai. Wuh chāhtā hai ki har ek ko najāt mile.

Āp ko bhī. Mujh ko bhī.

Zindagī kā Pānī

Magar pānī māṅgne kā ek aur maqsad bhī hai. Wuh ek bāt chheṛnā chāhtā hai jis se aurat ko rūhānī zindagī mile.

Aurat ke sawāl se shak ṭapak rahā hai: Āp to Yahūdī haiṅ. Āp kis tarah pānī māṅg sakte haiṅ? Dāl meṅ kuchh kālā hai.

Phir bhī Īsā Masīh kā maqsad pūrā ho gayā hai. Aurat us kī bāteṅ sunane ke lie taiyār ho gaī hai. Ab wuh use sīdhā asl bāt tak le jātā hai. Wuh farmātā hai, "Agar tū us baḳhshish se wāqif hotī jo Allāh tujh ko denā chāhtā hai aur tū use jāntī jo tujh se pānī māṅg rahā hai to tū us se māṅgtī aur wuh tujhe zindagī kā pānī detā."

Matlab hai, mere pās ek ḳhushḳhabrī hai. Dhyān se sun le! Ḳhudā tujhe ek chīz denā chāhtā hai. Ise māṅg le to tujhe yih milegī zarūr.

► *Kyā chīz?*

Zindagī kā pānī.

Ab aurat maze se sunane lagī hai. Wuh kuchh mazāq meṅ kahtī hai, “Ḳhudāwand, āp ke pās to bālṭī nahīṅ hai aur yih kuāṅ gahrā hai. Āp ko zindagī kā yih pānī kahāṅ se milā? Kyā āp hamāre bāp Yāqūb se baṛe haiṅ jis ne hameṅ yih kuāṅ diyā?”

Āp ḳhud pānī māṅg rahe haiṅ kyoṅki kuāṅ gahrā hai. Aur āp ke pās bālṭī bhī nahīṅ hai. To āp kis tarah is se behtar pānī de sakte haiṅ? Kueṅ kā yih intazām hazār sāloṅ se zyādā chaltā ā rahā hai, aur ham bhī is kā pānī istemāl karte haiṅ. Āp is se behtar intazām kis tarah muhaiyā kar sakte haiṅ?

Īsā Masīh is halke mazāq ke jawāb meṅ asl bāt par ā jātā hai: “Jo bhī is pānī meṅ se pie use dubārā pyās lagegī. Lekin jise maiṅ pānī pilā dūṅ use bād meṅ kabhī bhī pyās nahīṅ lagegī. Balki jo pānī maiṅ use dūṅgā wuh us meṅ ek chashmā ban jāegā jis se pānī phūṭkar abadī zindagī muhaiyā karegā.”

Jo pānī tujhe Yāqūb se milā hai wuh terī rūh kī pyās nahīṅ bujhā saktā. Magar jo pānī maiṅ tujhe detā hūṅ us se rūh kī yih pyās bujh jāegī. Itnī kasrat se pānī milegā ki tujh meṅ chashmā ban jāegā. Aisā chashmā jis kā pānī abadī zindagī muhaiyā karegā.

► *Yih abadī zindagī kyā chīz hai?*

Kueṅ kā pānī jism kī pyās bujhā saktā hai. Magar Masīh kā pānī rūh kī pyās bujhātā hai. Kueṅ kā pānī bār bār pīnā paṛtā hai, aur to bhī āḳhir meṅ jism ḳhatm ho jātā hai. Masīh kā pānī ek bār pī liyā to rūh kī pyās bujh jātī hai aur insān ko abadī zindagī miltī hai. Yih pānī dil meṅ chashmā bankar insān ko maut ke bād bhī zindagī dilātā hai.

► *Wāh! Kyā ham sab ko aise pānī kī zarūrat nahīṅ?*

Ab tak aurat ko samajh nahīṅ ātī. Wuh kahtī hai, "Ḳhudāwand, mujhe yih pānī pilā deṅ. Phir mujhe kabhī bhī pyās nahīṅ lagegī aur

mujhe bār bār yahāṅ ākar pānī bharnā nahīṅ paṛegā.”

Zaḳhm kā Ilāj

Lagtā hai ki aurat ab tak mutma’in nahīṅ hai. Lagtā hai wuh Īsā Masīh ko lalkār rahī hai ki pahle wuh kuchh kar dikhāo jo tum kah rahe ho.

Shāyad wuh yih bhī soch rahī hai ki kyā yih ādmī pīr hai?

► *Kyā Īsā Masīh sirf pīr hai? Jādūgar qism kā ādmī?*

Nahīṅ. Wuh rūhānī doctor hai jo us kā ilāj karnā chāhtā hai. Wuh kahtā hai, “Jā, apne ḳhāwand ko bulā lā.”

Aurat bāt ṭālkar kahtī hai, “Merā koī ḳhāwand nahīṅ hai.”

Īsā Masīh farmātā hai, “Tūne sahī kahā ki merā ḳhāwand nahīṅ hai, kyoṅki terī shādī pāṅch mardoṅ se ho chukī hai aur jis ādmī ke sāth

tū ab rah rahī hai wuh terā shauhar nahīṅ hai. Terī bāt bilkul durust hai."

Īsā Masīh kitnī mahārat se apnī rūhānī nashtar se pīp se bhare zaḳhm ko khol detā hai.

► *Kyoṅ?*

Wuh jāntā hai ki aurat ko ilāj kī zarūrat hai. Zindagī kā yih pānī sirf is sūrat meṅ mil saktā hai ki wuh apne gunāhoṅ ko taslīm kare. Ki wuh taubā kare. Gunāh kā iqrār shafā kā pahlā qadam hai. Tab hī zaḳhm bharegā. Tab hī zindagī kā pānī dil meṅ ā saktā hai.

Ab mazāq kī koī bāt nahīṅ rahī. Aurat ko sadmā ātā hai. Hāy, is ajnabī ko sab kuchh mālūm hai! Wuh kahtī hai, "Ḳhudāwand, maiṅ dekhtī hūṅ ki āp nabī haiṅ."

► *Kyoṅ?*

Yih ajnabī use us ke dil kī bāteṅ kholkar batātā hai.

► *Kaun yih kar saktā hai?*

Sirf wuh jo nabī hai.

Yarūshalam Yā Garizīm?

Lekin Sāmariyoṅ ke nazdīk Yahūdī kāfir haiṅ. Yih ajnabī kis tarah nabī ho saktā hai? Islie aurat āge pūchhtī hai, "Hamāre bāpdādā to isī pahāṛ par ibādat karte the jabki āp Yahūdī log isrār karte haiṅ ki Yarūshalam wuh markaz hai jahāṅ hameṅ ibādat karnī hai."

Sāmarī Baitul-muqaddas ko nahīṅ mānte the. Wuh qarīb ke pahāṛ Garizīm par ibādat karte the.

► *Kyā Īsā Masīh farmāegā ki wuh apnī qaum ko chhoṛ Yarūshalam meṅ ibādat kare?*

Ek bār phir wuh aurat ko chaunkā detā hai. "Ai ḳhātūn, yaqīn jān ki wuh waqt āegā jab tum na to is pahāṛ par Bāp kī ibādat karoge, na Yarūshalam meṅ."

Īsā Masīh kitnī mahārat se aurat kā rūhānī ilāj kar rahā hai. Pahle wuh use zindagī kā pānī pīne kī dāwat detā hai. Phir wuh apnī rūhānī

nashtar se us ke gunāhoṅ kā zaḳhm khol detā hai tāki wuh sahī bhar sake. Ab wuh us kī āṅkheṅ ek naī rūhānī haqīqat ke lie khol detā hai: Ḳhudā kī rūhānī parastish ke lie.

Rūh aur Sachchāī se Parastish

► *Agar na Yarūshalam aur na Garizīm pahāṛ par parastish karnī hai to kahāṅ karnī hai?*

Īsā Masīh farmātā hai, "Wuh waqt ā rahā hai balki pahuṅch chukā hai jab haqīqī parastār Rūh aur sachchāī se Bāp kī parastish kareṅge."

► *Kyā is parastish ke lie kisī ḳhās jagah kī zarūrat hai?*

Nahīṅ.

► *Kyoṅ nahīṅ?*

Islie ki yih parastish rūhānī hogī. Rūhānī ibādat har jagah ho saktī hai.

► *Haqīqī parastār kis kī parastish kareṅge?*

Ḳhudā Bāp kī parastish. Ḳhudā se rishte kī zarūrat hai. Bāp-beṭe kā rishtā.

► *To ham kis tarah haqīqī parastish kareṅge?*

Rūh aur sachchāī se. Wafādārī ke is rishte meṅ jhūṭh kī koī jagah nahīṅ rahegī.

► *Kyā jhūṭh āp kī zindagī se nikal chukā hai?*

Maiṅ hī Masīh Hūṅ

Aurat kā dil uchhal paṛtā hai. Kyā yih wuh hai jis ke intazār meṅ sab haiṅ?

Us kī taṛaptī rūh kahtī hai, "Mujhe mālūm hai ki Masīh ā rahā hai. Jab wuh āegā to hameṅ sab kuchh batā degā."

Ab Īsā Masīh sīdhā use batātā hai, "Maiṅ hī Masīh hūṅ jo tere sāth bāt kar rahā hūṅ."

Najātdahindā Yahī Hai

► *Aurat kā kyā jawāb hai?*

Us meṅ itnā jazbā ātā hai ki wuh ghaṛā wahāṅ chhoṛ shahr meṅ chalī jātī hai. Ab wuh kisī se nahīṅ katrātī balki har milne wāle se kahtī hai ki "Āo, ek ādmī ko dekho jis ne mujhe sab kuchh batā diyā hai jo maiṅne kiyā hai. Wuh Masīh to nahīṅ hai?"

Log shahr se nikalkar Īsā Masīh ke pās āte haiṅ. Na sirf yih balki un meṅ se bahut log us par īmān bhī lāte haiṅ. Wuh aurat se kahte haiṅ, “Ab ham terī bātoṅ kī binā par īmān nahīṅ rakhte balki islie ki ham ne ḳhud sun aur jān liyā hai ki wāqaī duniyā kā najātdahindā yahī hai.”

► *Wuh kyā jān lete haiṅ?*

Ki Īsā Masīh duniyā kā najātdahindā hai. Wuh jo zindagī kā abadī pānī detā hai. Jo gunāhoṅ kā ilāj kartā hai. Jis se insān kā Ḳhudā se rishtā bahāl ho jātā hai aur wuh Rūh aur sachchāī se us kī parastish kartā hai.

Injīl, Yūhannā 4:3-30,39-42

Īsā Masīh [. . .] Yahūdiyā ko chhoṛkar Glīl ko wāpas chalā gayā. Wahāṅ pahuṅchne ke lie use sāmariyā meṅ se guzarnā thā.

Chalte chalte wuh ek shahr ke pās pahuṅch gayā jis kā nām Sūḳhār thā. Yih us zamīn ke qarīb thā jo Yāqūb ne apne beṭe Yūsuf ko dī thī. Wahāṅ Yāqūb kā kuāṅ thā. Īsā safr se thak gayā thā, islie wuh kueṅ par baiṭh gayā. Dopahar ke taqrīban bārah baj gae the.

Ek Sāmarī aurat pānī bharne āī. Īsā ne us se kahā, "Mujhe zarā pānī pilā." (Us ke shāgird khānā ḳharīdne ke lie shahr gae hue the.)

Sāmarī aurat ne tājjub kiyā, kyoṅki Yahūdī Sāmariyoṅ ke sāth tālluq rakhne se inkār karte haiṅ. Us ne kahā, "Āp to Yahūdī haiṅ, aur maiṅ Sāmarī aurat hūṅ. Āp kis tarah mujh se pānī pilāne kī darḳhāst kar sakte haiṅ?"

Īsā ne jawāb diyā, "Agar tū us baḳhshish se wāqif hotī jo Allāh tujh ko denā chāhtā hai aur tū use jāntī jo tujh se pānī māṅg rahā hai to tū us se māṅgtī aur wuh tujhe zindagī kā pānī detā."

Ḳhātūn ne kahā, “Ḳhudāwand, āp ke pās to bālṭī nahīṅ hai aur yih kuāṅ gahrā hai. Āp ko zindagī kā yih pānī kahāṅ se milā? Kyā āp hamāre bāp Yāqūb se baṛe haiṅ jis ne hameṅ yih kuāṅ diyā aur jo ḳhud bhī apne beṭoṅ aur rewaṛoṅ samet us ke pānī se lutfandoz huā?”

Īsā ne jawāb diyā, “Jo bhī is pānī meṅ se pie use dubārā pyās lagegī. Lekin jise maiṅ pānī pilā dūṅ use bād meṅ kabhī bhī pyās nahīṅ lagegī. Balki jo pānī maiṅ use dūṅgā wuh us meṅ ek chashmā ban jāegā jis se pānī phūṭkar abadī zindagī muhaiyā karegā.”

Aurat ne us se kahā, “Ḳhudāwand, mujhe yih pānī pilā deṅ. Phir mujhe kabhī bhī pyās nahīṅ lagegī aur mujhe bār bār yahāṅ ākar pānī bharnā nahīṅ paṛegā.”

Īsā ne kahā, “Jā, apne ḳhāwand ko bulā lā.”

Aurat ne jawāb diyā, “Merā koī ḳhāwand nahīṅ hai.”

Īsā ne kahā, “Tūne sahī kahā ki merā ḳhāwand nahīṅ hai, kyoṅki terī shādī pāṅch mardoṅ se ho chukī hai aur jis ādmī ke sāth tū ab rah rahī hai wuh terā shauhar nahīṅ hai. Terī bāt bilkul durust hai.”

Aurat ne kahā, “Ḳhudāwand, maiṅ dekhtī hūṅ ki āp nabī haiṅ. Hamāre bāpdādā to isī pahāṛ par ibādat karte the jabki āp Yahūdī log isrār karte haiṅ ki Yarūshalam wuh markaz hai jahāṅ hameṅ ibādat karnī hai.”

Īsā ne jawāb diyā, “Ai ḳhātūn, yaqīn jān ki wuh waqt āegā jab tum na to is pahāṛ par Bāp kī ibādat karoge, na Yarūshalam meṅ. Tum Sāmarī us kī parastish karte ho jise nahīṅ jānte. Is ke muqābale meṅ ham us kī parastish karte haiṅ jise jānte haiṅ, kyoṅki najāt Yahūdiyoṅ meṅ se hai. Lekin

wuh waqt ā rahā hai balki pahuṅch chukā hai jab haqīqī parastār Rūh aur sachchāī se Bāp kī parastish kareṅge, kyoṅki Bāp aise hī parastār chāhtā hai. Allāh Rūh hai, islie lāzim hai ki us ke parastār Rūh aur sachchāī se us kī parastish kareṅ."

Aurat ne us se kahā, "Mujhe mālūm hai ki Masīh yānī masah kiyā huā shaḳhs ā rahā hai. Jab wuh āegā to hameṅ sab kuchh batā degā."

Is par Īsā ne use batāyā, "Maiṅ hī Masīh hūṅ jo tere sāth bāt kar rahā hūṅ."

Usī lamhe shāgird pahuṅch gae. Unhoṅ ne jab dekhā ki Īsā ek aurat se bāt kar rahā hai to tājjub kiyā. Lekin kisī ne pūchhne kī jurrat na kī ki "Āp kyā chāhte haiṅ?" Yā "Āp is aurat se kyoṅ bāteṅ kar rahe haiṅ?"

Aurat apnā ghaṛā chhoṛkar shahr meṅ chalī gaī aur wahāṅ logoṅ se kahne lagī, "Āo, ek ādmī ko dekho jis ne mujhe sab kuchh batā

diyā hai jo maiṅne kiyā hai. Wuh Masīh to nahīṅ hai?" Chunāṅche wuh shahr se nikalkar Īsā ke pās āe.

[...]

Us shahr ke bahut-se Sāmarī Īsā par īmān lāe. Wajah yih thī ki us aurat ne us ke bāre meṅ yih gawāhī dī thī, "Us ne mujhe sab kuchh batā diyā jo maiṅne kiyā hai." Jab wuh us ke pās āe to unhoṅ ne minnat kī, "Hamāre pās ṭhahreṅ." Chunāṅche wuh do din wahāṅ rahā.

Aur us kī bāteṅ sunkar mazīd bahut-se log īmān lāe. Unhoṅ ne aurat se kahā, "Ab ham terī bātoṅ kī binā par īmān nahīṅ rakhte balki islie ki ham ne ḳhud sun aur jān liyā hai ki wāqaī duniyā kā najātdahindā yahī hai."